

963

USTAWA

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów tego prawa.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) obszar celny Wspólnoty — obszar celny w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 2913/92/EWG z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992 r.), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003 r.);
- 2) towar — rzecz ruchomą oraz energię;
- 3) towary rolno-spożywcze — towary rolne objęte Wspólną Polityką Rolną, regulowaną przepisami wspólnotowymi, oraz towary przetworzone nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I);
- 4) obrót towarami z zagranicą — przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów do kraju trzeciego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;
- 5) obrót towarami z krajami trzecimi — przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Wspólnoty lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Wspólnoty, niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;

- 6) kontyngent — określoną ilość lub wartość towaru, która może być przywieziona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywieziona z tego terytorium, w oznaczonym czasie;
- 7) transza — określoną, maksymalną lub minimalną, ilość lub wartość towarów, na jaką może być udzielone pozwolenie;
- 8) okres odniesienia — okres poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie pozwolenia;
- 9) importer lub eksporter wspólnotowy — osobę, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 10) importer lub eksporter tradycyjny — importera lub eksportera wspólnotowego, który dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 11) importer lub eksporter nietradycyjny — importera lub eksportera wspólnotowego, który nie dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 12) kwota gwarantowana — określoną ilość lub wartość towarów, zagwarantowaną dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych;
- 13) kraj trzeci — kraj niebędący członkiem Wspólnoty Europejskiej.

DZIAŁ II

Obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów prawa wspólnotowego

Art. 3. 1. Jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia warunkującego:

- 1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty,
 - 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych,
 - 3) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty,
 - 4) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty z zastosowaniem refundacji
- pozwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy. Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego muszą być dołączone do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Art. 4. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58—60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2—4, art. 78—88 oraz art. 97—103.

Art. 5. 1. Jeżeli przepisy prawa wspólnotowego nie stanowią inaczej, minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie obrotu towarami z krajami trzecimi, podejmuje niezbędne działania w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności zmierzające do wykonania obowiązku lub zalecenia, nałożonego w tych przepisach prawa na kraje należące do Wspólnoty Europejskiej. W tym celu może ogłosić, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, niezbędne informacje o podejmowanych działaniach, umożliwiające skuteczne wykonanie przepisów prawa wspólnotowego.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych działania, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje na wniosek i w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzeń, w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi:

- 1) wykaz podmiotów uprawnionych do wywozu towarów w ramach pozawspólnotowych akcji humanitarnych, bez konieczności złożenia zabezpieczenia wynikającego z przepisów prawa wspólnotowego,
- 2) wykaz międzynarodowych organów kontroli i nadzoru uprawnionych do wystawiania dokumentów potwierdzających przywóz towarów do krajów trzecich

— mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

2. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje do Komisji Europejskiej wymagane przez przepisy prawa wspólnotowego informacje o działaniach podjętych w celu realizacji tych przepisów.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, składany z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy określić w szczególności instrukcję wypełniania, stosowania i przekazywania wniosków oraz strukturę przesyłanych danych, mając na uwadze uproszczenie procedury przyjmowania wniosków o udzielenie pozwoleń.

DZIAŁ III

Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 9. Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą, o których mowa w art. 10 ust. 1, są ustanawiane:

1) w przywozie z krajów trzecich:

- a) zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000 r.),
- b) zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) 1766/82 oraz (EWG) 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 8.3.2003 r.),

c) zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem nr 2309/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. zmieniającym załączniki IIIB, IV i VI do rozporządzenia nr 517/94/WE dotyczącego kontyngentów tekstylnych stosowanych w 2004 r. (Dz. Urz. UE L 342 z 30.12.2003 r.);

2) w wywozie do krajów trzecich:

a) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 324 z 27.12.1969 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3918/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2603/69 ustanawiające wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1991 r.),

b) w przypadkach uzasadnionych koniecznością wprowadzenia formalności dla stosowania umów zgodnych z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Art. 10. 1. Środkami administrowania obrotem towarami z zagranicą są:

- 1) automatyczna rejestracja;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są ustanawiane na czas określony.

Art. 11. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58—60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2—4, art. 78—88 oraz art. 97—103.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może określić, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem ust. 2, w przypadkach, o których mowa w art. 9:

- 1) automatyczną rejestrację;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje również w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Rozdział 2

Automatyczna rejestracja

Art. 13. Automatyczna rejestracja polega na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich lub wywozu towarów do krajów trzecich, lub na obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji, może nałożyć obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, określając równocześnie termin, od którego należy składać i rozpatrywać wnioski o udzielenie pozwolenia.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może biec od dnia ogłoszenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji, z tym że organ udzielający pozwoleń udziela ich od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. W ramach automatycznej rejestracji pozwolenia są udzielane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) pozwolenie jest udzielane na wnioskowaną ilość lub wartość towarów;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

5. Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić przypadki, w których obrót ten nie wymaga uzyskania pozwolenia.

7. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 15. 1. Jeżeli w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji nie został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia, przyjęcie zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu lub procedury wywozu jest jednoznaczne z zarejestrowaniem przez organ celny faktu dokonania obrotu z zagranicą towarem objętym automatyczną rejestracją.

2. Organy celne przekazują informacje o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych automatyczną rejestracją, mając na względzie sprawny obieg tych informacji.

Rozdział 3

Kontyngent i zakaz

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

2. Określając dodatkowe warunki, dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może określić przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia.

4. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając kontyngent, określi sposób jego rozdysponowania zgodnie z art. 18.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1, może określić wielkość tranzy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, którymi obrót z zagranicą w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera lub eksportera tradycyjnego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, może określić wielkość tranzy dla importerów nietradycyjnych.

Art. 18. 1. Rozdysponowania kontyngentu dokonuje się w jeden z następujących sposobów:

- 1) według kolejności otrzymania wniosków;
- 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 3) proporcjonalnie do ilości lub wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może określić inny niż określony w ust. 1 sposób rozdysponowania kontyngentu, polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w ust. 1, lub wybranych spośród nich elementów.

Art. 19. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 20. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu, wnioski te są uwzględniane;
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyn-

gent, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;

- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 21. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych przekracza kontyngent pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 4) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 3, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 5) kontyngent jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności otrzymania wniosków;
- 6) wielkości kontyngentu nierozdysponowane na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 7) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów lub eksporterów tradycyjnych kontyngent jest rozdysponowywany w całości na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 8) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;

- 9) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu zakazu, może określić procedury celne oraz normy ilościowe lub wartościowe, których zakaz nie dotyczy.

Rozdział 4

Pozwolenia

Art. 23. Pozwolenie na przywóz towarów z krajów trzecich lub wywóz towarów do krajów trzecich jest wymagane, jeżeli przedmiotem obrotu są towary objęte:

- 1) kontyngentem, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4;
- 2) automatyczną rejestracją, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia.

Art. 24. Obowiązkowi uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od należności celnych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 26. 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje:

- 1) jeżeli organ udzielający pozwoleń otrzyma wniosek po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia jest niekompletny;
- 3) jeżeli wielkości określone we wniosku przekraczają kontyngent, dla którego określono sposób rozdysponowania proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 4) jeżeli wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31;
- 5) w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu.

2. Odmowa udzielenia kolejnych pozwoleń w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji następuje w przypadku niedokonania zwró-

tu poprzednio udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności, chyba że udzielenie pozwolenia zostało uzależnione od złożenia kaucji.

Art. 27. Cofnięcie pozwolenia następuje:

- 1) jeżeli wymagają tego zobowiązania lub porozumienia międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin.

Art. 28. 1. Na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego udziela się pozwoleń częściowych.

2. Suma ilości lub wartości towarów, na jakie udziela się pozwoleń częściowych, jest równa wielkości, na jaką zostałoby udzielone pozwolenie.

3. Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych występuje osoba, której udzielono pozwolenia, organ udzielający pozwoleń:

- 1) zatrzymuje pozwolenie, stosownie do którego udziela się pozwoleń częściowych;
- 2) pomniejsza łączną wielkość pozwoleń częściowych o wielkość już wykorzystaną;
- 3) określa termin ważności pozwoleń częściowych, który musi być zgodny z terminem ważności pozwolenia.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o pozwoleniu, należy przez to rozumieć odpowiednio wszystkie pozwolenia częściowe.

Art. 29. 1. Pozwolenia udziela się na czas określony.

2. Pozwolenia udziela się na określoną ilość lub wartość towarów.

3. Pozwolenia udziela się na okres nie dłuższy niż termin obowiązywania środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

4. Pozwolenie jest ważne od dnia jego udzielenia.

5. Kolejne pozwolenie na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji może być udzielone po dokonaniu zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia.

Art. 30. Pozwolenie podlega zwrotowi w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwoleń,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
- 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń,

4) wzory pozwoleń,

5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń

— mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednoczenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględni w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przestanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

Rozdział 5

Kaucja

Art. 32. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości. Kaucję złożoną przez osobę trzecią na rzecz wnioskodawcy uznaje się za złożoną przez wnioskodawcę.

Art. 33. Kaucja podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia zwrotu udzielonego pozwolenia, chyba że wnioskodawca, ubiegający się o udzielenie kolejnego pozwolenia na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji, wystąpi o uznanie uprzednio złożonej kaucji, za zabezpieczenie kolejnego pozwolenia, o którego udzielenie wnioskuje. W takim przypadku termin 21 dni biegnie od dnia zwrotu takiego kolejnego pozwolenia.

Art. 34. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości co najmniej 95 % kaucja podlega zwrotowi w całości, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 35. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości do 95 % kaucja podlega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa w stopniu równym różnicy między 95 % wielkości, na jakie zostało udzielone pozwolenie, a stopniem faktycznego wykorzystania pozwolenia, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 36. 1. Kaucja podlega przypadkowi w całości na rzecz Skarbu Państwa w przypadkach:

- 1) niepełnego wykorzystania udzielonego pozwolenia, w wysokości nieprzekraczającej 5 %;
- 2) niedokonania zwrotu udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności;
- 3) wykorzystania udzielonego pozwolenia niezgodnie z przeznaczeniem.

2. Kaucja nie podlega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa:

- 1) w przypadku uchylenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu przed upływem terminu, na który automatyczna rejestracja albo kontyngent został ustanowiony — w odniesieniu do pozwoleń, których termin ważności wykracza poza termin wejścia w życie rozporządzenia o uchyleniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu;
- 2) w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38.

Art. 37. Jeżeli pozwolenie zostało udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w art. 34, 35 oraz 36 ust. 1 pkt 1, zaokrąglą się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 38. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy, w jakich kaucja może być składana,
- 2) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji,
- 3) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji

— uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

Art. 39. Od kwoty zwróconej kaucji nie płaci się odsetek.

DZIAŁ IV

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623 i Nr 93, poz. 894) w art. 53 § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenie „reglamentacja pozataryfowa” oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do wywozu lub przywozu towarów, takie jak środki nadzoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu, a także środki administrowania obrotem towarami lub usługami z zagranicą, ustanowione przez właściwy organ administracji państwowej.”.

Art. 41. Wnioski o udzielenie pozwolenia na obrót towarami z krajami trzecimi przyjęte przed dniem wejścia w życie ustawy, w celu wykonania prawa wspólnotowego, uznaje się za przyjęte zgodnie z przepisami ustawy. Za zgodne z przepisami ustawy uznaje się również działania organów państwa zmierzające do wykonania w tym zakresie przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 40, który wchodzi w życie z dniem 2 maja 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

964

USTAWA

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych¹⁾

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i tryb:

- 1) ustalania wielkości nadmiernych zapasów:
 - a) produktów rolnych określonych w rozporządzeniu Komisji nr 1972/03/WE z dnia 10 listopada

2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 293 z 11.11.2003 r., z późn. zm.), zwanych dalej „produktami rolnymi”,

- b) cukru, izoglukozy, fruktozy oraz cukru lub jego ekwiwalentu zawartego w produktach przetworzonych, będących rezultatem przetworzenia produktów rolnych określonych w rozporządzeniu Komisji nr 60/04/WE z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym środki przejściowe

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.